

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτῆτης
Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΣ

Εἰσήλθομεν πρὸς πολλοῦ εἰς τὸ στάδιον τῆς μακρᾶς ἐκκρεμότητος τῶν ἀλύτων ζητημάτων τῆς Λονδινείου συνδήκης, ἧτις ἔργον ἀστόργου πολιτικῆς τῶν Δυνάμεων ἐπεβλήθη διὰ τῆς βίας πρὶν ἢ λυθῶσιν αἱ διαφοροὶ τῶν Συμμάχων ἀπαιτήσεις, διότι ναὶ μὲν ἐπεβράδυναν τὴν ὑπογραφήν αὐτῆς οἱ Σύμμαχοι, αἷτιος ὅμως τοῦ κακοῦ ἦτον ἡ Τουρκία τότε, ἧτις μὴ θελήσασα νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἦτο ἡ ἠττημένη ἐπεζήτηε νὰ ἐπιβάλῃ τοὺς ὄρους εἰς τοὺς νικητὰς, ἵνα μὴ δεχθῇ τοὺς τοιοῦτους τῶν Συμμάχων, ὡς ἤρμοξε τότε ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Εὐρώπης, τῆς Πρεσβευτικῆς δὴλον ὅτι συνδιασκεψέως, οὕτω δὲ σήμερον πολλαπλασιασθέντων τῶν ἀλύτων ζητημάτων ἐκείνης ἡρξάμεθα τοῦ ὀχληροῦ καὶ λίαν βραδέως θεάματος τῆς ἐργασίας τῶν Ἐπιτροπῶν, αἷτινες διασχίζουσι τὰ σύνορα τῶν Συμμάχων πρὸς καθορισμὸν αὐτῶν καὶ κανονίζουσι τὰ σημεῖα τῆς ζώνης ἐκάστης περιφερείας, ἐν ᾧ ἕτεραι συνεδριάζουσι πρὸς κανονισμὸν τῆς εἰρήνης μὲν μετὰ τῆς Τουρκίας, τῆς διαιρέσεως δὲ μετὰ τῆς Ἀλβανίας, καὶ ἄλλαι τέλος μὴ ἀρξάμεναι τοῦ ἔργου αὐτῶν, ὡς ἡ ἐν Παρισίοις διὰ τὰ οικονομικὰ καὶ τὸ Δημ. Χρέος τῆς Τουρκίας, τὸ δὲ ἐπελθὸν φθινόπωρον θὰ γεννήσῃ ἄλλας διὰ τὰ ζητήματα τῶν νήσων καὶ τοῦ Ἄδρ., ἐν ᾧ αἱ περὶ ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις θὰ λαμβάνωσιν ἴσως ἄλλην πορείαν πρὸς ἄλλας Ἐπιτροπὰς. Τὰ ζητήματα μάλιστα τῶν συνόρων, εἰ καὶ φρονουσί τινες ὅτι δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀλύτων, φρονίμως τις ἐξετάζων καὶ ταῦτα δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὸ τοιοῦτο, ἀφ' οὗ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχομεν τὸ Μαυροβουνιωτικὸν συνοριακὸν ζήτημα, οὗ ἕνεκα ἐπεστρατεύθη καὶ αὐθις τὸ Μαυροβούνιον συνεπεία τῶν παραλόγων ἀπαιτήσεων τῶν Ἀλβανῶν, μὴ λησμονώμεν δὲ καὶ τὸ παρελθὸν τῆς Βουλγαρίας τὸ ἐπενεγκὸν τὸν Συμμαχικὸν πόλεμον, μεθ' ὅλας τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἀντιφρονούντων ἡμῖν ὅτι ἠθέλε διαιτητικῶς λυθεῖ ἢ μεταξὺ τῶν Συμμάχων τότε διαφορὰ τῶν ἐδαφικῶν ἀπαιτήσεων.

Συνέπειαι δὲ τῆς τοιαύτης ἐκκρεμοῦς καταστάσεως εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ παράτασις τῆς διαμονῆς τῶν ἐφέδρων ἐν τῷ στρατῷ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀδυναμία τῆς προσαρτήσεως τῶν κα-

τακτηθεισῶν χωρῶν παρ' ἡμῶν ἀγνοουμένων τῶν ἐδαφικῶν αὐτῶν ἐπεκτάσεων. Ἐκ δὲ τούτων οὔτε ἡ διεθνῆς ἡμῶν πολιτικὴ κατάστασις ἐπαλινορθώθη, οὔτε ἡ ἐσωτερικὴ τάξις ἐπανῆλθε, καθ' ὅσον καὶ ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐλευθέρως καὶ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως σταματᾷ πρὸ τῶν ἀνυπερβλήτων τούτων κωλυμάτων τῆς βραδύτητος τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων ῥηθεισῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἐκτὸς δὲ τῶν εἰρημένων καὶ ἡ εἰς Βερολίνον ἀφίξις τοῦ Βασιλέως ἡμῶν συνδεθεῖσα διὰ τῶν ὑψηλῶν λόγων τῆς ἀντιφωνήσεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἔδωκαν ἀφορμὴν ἐπεισοδίου πολιτικοῦ, ἔχοντος μὲν λόγον πολιτικῆς ἀξίας κατὰ τοὺς Γερμανοὺς καὶ χαίροντας ἐπὶ τούτῳ ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ὁμολογεῖ τὸ ἔργον τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἐκπαιδεύσεως τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, τοῦτο δὲ εἰς ἀπάντησιν τῶν λεγομένων ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ τύπου τὸν χειμῶνα ὅτι τὸ Γερμανικὸν πολεμικὸν ἔχρεωκόπησεν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει τῆς Τουρκίας κατὰ τοῦ ἡμετέρου Γαλλικοῦ τοιοῦτου, μὴ κρινομένου δὲ διόλου πολιτικοῦ ζητήματος κατὰ τοὺς Γάλλους, οἷτινες ὅμως ἀπήτησαν τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσι καὶ μόλις καθυσύχασαν ἐπὶ τῇ ἐπισήμῳ διαβεβαιώσει αὐτῆς ὅτι τὸ ἔθνος ἀναγνωρίζει καὶ καλῶς ἐκτιμᾷ τὸ ἔργον τῆς Γαλλικῆς Ἀποστολῆς, οὐδὲ ἐνέχει τι τὸ ἐπίφορον τὸ φιλόφρον ὕφος τοῦ λόγου τοῦ ὑψηλοῦ συγγενοῦς τοῦ Αὐτοκράτορος. Εἶναι δ' ἀληθὲς ὅτι τὸ ἐπεισοδιον τοῦτο ἐγεννήθη εἰς ὦραν ἀκατάλητον διὰ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα, ὁ Βασιλεὺς ὅμως ἡμῶν δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ τονίσῃ ἀβρῶς καὶ φιλοφρόνως τὸν ὀφειλόμενον φόρον εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ διδασκάλια τῆς πολεμικῆς αὐτοῦ ἐκπαιδεύσεως. Τοῦτο καὶ μόνον δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ ποσῶς ἐπὶ τῆς διπλωματικῆς πλάστιγγος εἰμὴ μόνον πονήρως καὶ ἐπιβούλως πρὸς τὰ συμφέροντα ἡμῶν ὑπὸ τῶν αἰωνίων ἐχθρῶν καὶ ὀλετήρων τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Ἄν δ' ὅμως ἦτο δυνατὸν, διότι τοῦτο εἶναι ἡμῖν ἀγνωστον, καλὸν θὰ ἦτο τὸ βασιλικὸν ταξειδίον νὰ ἐβράδυνεν εἰσέτι μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐκκρεμῶν ἡμῶν ζητημάτων, διότι καὶ ἐν Παρισίοις πιθανὸν νὰ γεννηθῶσιν αὐθις ὑπόνοιαι ἐπίβουλοι καθ' ἡμῶν, δεδομένου ὄντος ὅτι κυκλούμεθα ὑπὸ πλείστων ἐχθρῶν μᾶλλον παρὰ φίλων.

ΤΑ ΦΡΕΑΤΑ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ

Πρώτη ἀνοικτὴ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἀξιότιμε Κύριε Νομάρχα,

Ἐπιτρέψατέ μοι ἀπὸ τῶν σιγῶν τῆς ἐφημερίδος ταύτης νὰ σὰς ἐπασχολήσω ἐπ' ὀλίγον, καὶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν Ἰμῶν ἐπὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς Δημοσίου υγείας, ὑπὲρ τῆς ὁποίας τοσοῦτον ἐδείξατε ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐλευσεως σας ἡμέρας. Καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας τοῦτο, Κύριε Νομάρχα, μὲ ἠνάγκασε νὰ μεταβάλω τὴν ἐδραϊαν ἣν εἶχον λάβει ἀπόφασιν οὐδέποτε πλέον νὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τῶν προσφιλῶν μοι ἄλλοτε τούτων θεμάτων, καὶ νὰ ἐνοχλήσω τοὺς ἀρμοδίους ἀφοῦ πείρα μακρὰ μὲ εἶχε διδάξει ὅτι ἐπληττον θύρας καὶ ὧτα μὴ ἀκουόντων.

Καὶ δὲν μὲ ἐνεθάρρυνε μόνον τὸ ὑπὲρ τῆς Δημοσίου υγείας εἰλικρινὲς ἡμῶν ἐνδιαφέρον, ὅπως μεταβάλω ἀπόφασιν καὶ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν Ἰμῶν ἐπὶ τινῶν ἰδίᾳ σημείων ἐνθα αὐτὴ ἐπὶ ξηροῦ εὐρηται ἀκμῆς, ἰδίᾳ νῦν ὅτε παντοχόθεν νέοι καὶ δεινοὶ ἐπικρέμανται κίνδυνοι, ἀλλὰ μ' ἐνεθάρρυνε καὶ ἡ μεθ' ἡμῶν συνεργασία τοῦ φίλου μου κ. Καστρινοῦ τοῦ νέου Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, οὗτινος εἰσὶ παγκοίνως γνωσταὶ ἢ τε πεφωτισμένη δραστηριότης καὶ ἡ εὐρεία τοῦ καθήκοντός του ἀντίληψις. Καὶ ἡ συνεργασία Ἰμῶν δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θ' ἀντικαταστήσῃ ἐν πολλοῖς τὴν φοβερὰν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ἀνεπάρκειαν. Καὶ εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ταύτην τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς, ἣν βεβαίως θ' ἀντελήφθητε ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἀφίξεώς σας ἡμέρας, ὀφείλεται, Κύριε Νομάρχα, ἡ ἀθλία τῆς υγείας τῆς ὠραίας πόλεως μας κατάστασις. Κατὰ τὴν δημοτικὴν ταύτην περίοδον παραταθεῖσαν δυστυχῶς ἕνεκα τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων, ἡ λυμαιομένη πάντοτε τὴν Ἐρμούπολιν φυματίσις ἔλαβεν ἔκτακτον ἐπίτασιν, καὶ ὡς ἐκ τῆς φοβερᾶς τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς περὶ τὴν καθαριότητα ἀμελείας, ἧτις ἠνάγκασε τὸν προκάτοχόν σας νὰ τρέχῃ αὐτοπροσώπως ὀπισθεν τῶν ὀδοκαθαριστῶν καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ αὐτοῦς, νόσοι φοβεραὶ ἐπιδημικαὶ, ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς καὶ ἡ ὀστρακιά, ἀπὸ ἐπιδημικῶν κατέστησαν ἐνδημικαὶ, καὶ τοιαύτην προῦκάλεσαν κρουσμάτων καὶ θυμάτων τὴν ἀφθονίαν, ὥστε ἠναγκάσθη ἡ Δημοσία γνώμη νὰ ἐξεγερθῇ κατὰ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς Δημοτ. ἀρχῆς καὶ νὰ σχηματίσῃ ἐπιτροπὴν ἐκ συμπολιτῶν μας, ἧτις ὑπεισῆλθε καὶ ἀντεκατέστησε τὴν Δημοτικ. ἀρχὴν καὶ ὑπερανθρώπως ἐργασθεῖσα ὑπὲρ τῆς κλονισθεῖσης Δημοτ. τῆς πόλεως υγείας, ὡς ἡ πολιτοφυλακὴ ἧτις ἀναλαμβάνει νὰ περιφρουρήσῃ τὴν κλονι-

σθείσαν ἐν ἀνωμαλίαις πολιτικαῖς Δημοσίαν τάξιν, περιώρισε ὁμολογουμένως διὰ δαπάνης ἣν ἐξ ἰδιωτικῶν ἐράνων ἐξεύρε τῆς φοβεράς νόσου τ' ἀποτελέσματα καὶ τὴν ἐξάπλωσιν.

Εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν ταύτην τῆς Δημοτ. ἀρχῆς ὀφείλεται καὶ ἡ ἀθλία ὑπὸ ὑγιεινὴν ἐποψιν ἵνα μὴ εἶπω ἡ βάρβαρος κατάστασις τῶν Δημοτικῶν τοῦ Φύλακος φρεάτων. Ἐκ τῶν φρεάτων τούτων κειμένων εἰς μίαν τῶν ἐσχατιῶν τῆς πόλεως ὑδρεύεται μία πολυάριθμος ἄπορος καὶ ἐργατικὴ συνοικία. Ἡ ὑδρευσις ὁμως ἐνεργεῖται διὰ σχοινίων καὶ κάδων οὓς ἐμβαπτίζουσιν εἰς τὸ ὕδωρ τῶν φρεάτων τούτων ἀφοῦ οἱ τε κάδοι καὶ τὰ σχοινία συρθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλακοστρώτου ἐφ' οὗ τῶν φρεάτων τὰ στόμια πλήρεις ἰλύος καὶ κόπρου ζῶων, καὶ ἀκαθαρσιῶν πολλῶν καὶ ποικίλων. Καὶ οὕτω μεμολυσμένον ὕδωρ χρησιμεῖ πρὸς πόσιν καὶ δηλητηριάζει τοὺς ἀπόρους, ἀτυχεῖς καὶ ἀμαθεῖς περιούκιους, διὰ τὴν ὑγείαν τῶν ὁποίων ἐτάχθη φρουρὸς ὑπὸ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ Ὑμεῖς ὅπως ἐπιβλέπητε καὶ ἐλέγγητε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκείνης.

Ἐλπίζω δ' ἀδιστάκτως ὅτι ἡ ἐπιβλεψίς ὑμῶν ἔσεται ἐπιμελεστέρα, καὶ ὁ ἔλεγχος ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Δημοτ. ἀρχῆς, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς Δημοσίου ὑγιεινῆς, αὐστηρότερος τοῦ τῶν προκατόχων σας, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς ἐπιβλέψεως τῶν Δημοτικῶν τοῦ Φύλακος φρεάτων ἀνεκινήθη καὶ ἄλλοτε παρ' ἐμοῦ πολλάκις μὲν προφορικῶς, πρὸ τριετίας δὲ καὶ δημοσίᾳ ὅταν διερχόμενος ἐκεῖθεν ὅπως παράσχω τὴν ἱατρικὴν μου συνδρομὴν εἰς νοσοῦντας τῆς συνοικίας ἐκείνης παρέστην πρὸ θεάματος ὄντως οἰκτροῦ. Ἀγυιόπαιδες παίζοντες περὶ τὰ στόμια τῶν φρεάτων ἐκείνων ἀνέσυρον σὺν ταῖς ἄλλαις ἀκαθαρσίαις καὶ πτώμα ὄφεις σεσηπότους. Ἦναγκάσθην τότε νὰ ἐκθέσω τὴν κατάστασιν ταύτην δημοσίως καὶ ὑπέδειξα εἰς τὴν Δημοτ. ἀρχὴν ὅτι ὄφειλεν ἀμέσως νὰ πράξῃ ὅ,τι οἱ παλαιότεροι τῆς Ἐρμούπολεως Δήμαρχοι περὶ τῶν φρεάτων τούτων. Ὄντως, Κύριε Νομάρχα, ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὑπῆρχε πάντοτε ὑπὸ τῆς Δημοτικ. ἀρχῆς διωρισμένος τακτικὸς φύλαξ τῶν φρεάτων τούτων, ἅτινα ἦσαν κεκλεισμένα, καὶ δις τῆς ἐβδομάδος ὁ φύλαξ οὗτος, ἐξ οὗ καὶ τῶν φρεάτων τὸ ὄνομα, ἤνοιγε τὰ στόμια τούτων καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὶν αὐτοῦ ὑδρεύοντο οἱ περίοικοι. Ὑπέδειξα εἰς τὴν Δημοτ. ἀρχὴν, ὅτι ἔπρεπε καὶ πάλιν νὰ κλείσῃ τῶν φρεάτων τούτων τὰ στόμια, καὶ ἐπειδὴ ὁ Δήμος δὲν θὰ εὔπορὲ βεβαίως, ἀφοῦ ἔχει τόσοσους ἐν τῷ Γραφεῖῳ γραφεῖς, νὰ διορίσῃ καὶ ἔμμισθον φύλακα, ὑπέδειξα εἰς τὸν Κοινὸν Δήμαρχον ὅπως ἐμπιστευθῇ τῶν κλειθρῶν τὰς κλειδας εἰς ἓνα τῶν Πυροσβεστῶν, οἵτινες εὐτυχῶς διὰ τὴν Σύρον δὲν χρησιμοποιοῦνται ἢ καθ' ἑκάστην διετίαν. Δυστυχῶς ὁ Κοινὸς Δήμαρχος δὲν ἤκουσε τὰς συμβουλὰς μου καὶ δὲν ἐφήρμισεν ἢ μίαν μόνην ἐκ τῶν ὑποδείξεών μου. Ἐτοποθέτησε δηλονότι κλειθρα (λουκέτα) ἐπὶ τῶν στομιῶν τῶν φρεάτων τούτων τῶν κειμένων ὡς γνωστὸν ἐν μέσῃ ὁδῷ, ἀλλὰ τὰς κλειδας αὐτῶν ἐνεπιστεῦθη εἰς τὴν πρώτην τυχούσαν πάροικον, ἣτις μετὰ τρεῖς (ἀρ. 3) ἡμέρας ὤρισμένως ἀφήρρεσε καὶ κλειθρα καὶ μοχλοὺς καὶ τὰ φρέατα ἔμειναν ἔκτοτε καὶ πάλιν ἀναπεπταμένα ὅπως δεχθῶσιν ὄσας ἀκαθαρσίας συνέλεγον τὰ συρόμενα ἐπὶ τῆς λάσπης σχοινία, καὶ ὅ,τι χάριν παιδείας ἔρριπτον ἐν αὐτοῖς οἱ διερχόμενοι ἀγυιόπαιδες.

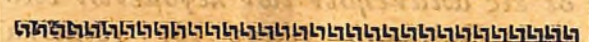
Ἡ κατάστασις αὕτη ἐννοεῖτε καλῶς, Κύριε Νομάρχα, δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ πλεόν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ἣδη μάλιστα ὅτε ἡ χολέρα τοσοῦτον ἐπιμόνως κρούει τῆς Ἐρ-

μουπόλεως τὰς θύρας. Καὶ ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀποστέλλει ἐνταῦθα ἱατροὺς καὶ νοσοκόμους ὅπως προπαρασκευάσῃ τὴν Ἰδρυσιν Νοσοκομείου χολεριῶντων, ἐννοεῖτε ὁποῖαν εὐθύνην ὑπέχετε ἂν δὲν ἐπιβάλητε ἀμέσως εἰς τὴν Δημοτ. ἀρχὴν νὰ ἐκτελέσῃ ἐν τῶν ἀπλουστέρων, τῶν στοιχειωδεστέρων καὶ τῶν μᾶλλον ἀδαπάνων καθηκόντων αὐτῆς, ἂν δὲν ἐπιβάλητε αὐθωρεῖ εἰς τὸν Κοινὸν Δήμαρχον νὰ κλείσῃ τὰ μεμολυσμένα ταῦτα φρέατα, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὰς κλειδας αὐτῶν εἰς ἓνα τῶν ἀργομισθῶν τῆς Δημομαρχίας, ἢ ἓνα ἐκ τῶν αὐστηρῶν χωροφυλάκων, ὅστις δις ἢ τρίς τῆς ἐβδομάδος ν' ἀνοίγῃ τὰ στόμια αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψὶν τοῦ νὰ ἐπιτρέπη τὴν ὑδρευσιν, θὰ ἐξακολουθήσῃσιν αἱ τόσον συχναὶ γαστροεντερικαὶ μολύνσεις ἀνὰ τὴν πυκνὴν ἐκείνην συνοικίαν, καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ προπαρασκευάζωμεν γαστροεντερικοὺς σωλῆνας διὰ τῆς χρήσεως τοῦ μεμολυσμένου τούτου ὕδατος ἐτοιμοὺς διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ φοβεροῦ τῆς χολέρας μικροβίου.

Ἦναγκάσθην, Κύριε Νομάρχα, νὰ σὰς ἐνοχλήσω διὰ τῆς μακρᾶς μου ταύτης ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς ὅπως λάβωσι γνῶσιν καὶ οἱ πολλοὶ καὶ πεισθῶσι περὶ τῆς ἀνυσιμότητος καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν μέτρων, καὶ ἐλπίζω ἂν μοι ἐπιτρέψῃσι αἱ πολλαὶ μου ἀσχολίαι διὰ δευτέρας ἐπιστολῆς νὰ σὰς ὑποδείξω καὶ ἄλλας τινὰς ἐκ τῶν φοβερῶν ἐλλείψεων καὶ πληγῶν ἅς ἡ ἀκηδία τῶν ἀρμοδίων καὶ τῶν πολλῶν ἡ ἡμιμάθεια ἢ ἀμάθεια ἐδημιούργησαν, καὶ κατάρθωσαν οὕτω νὰ μεταβάλλωσι τὴν ὥραιάν μας Ἐρμούπολιν εἰς μίαν τῶν νοσοδεστέρων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε, Κύριε Νομάρχα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ ἐκτιμήσεώς μου.

Ἐρμούπολις, 3 Σεπτεμβρίου 1913.

ΕΥΑΓ. ΑΡΦΑΝΗΣ



ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

(συνέχεια)

Τούντεῦθεν ἀρα αἱ Δυνάμεις καταφανῶς ἐχωρίσθησαν, ἢ τριπλῆ Συμμαχία ἐκηρύχθη κατὰ τῶν Συμμάχων, ἢ τριπλῆ Συνεννόησις ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ ἡ μὲν Σερβία καὶ Ἑλλάς ἠννόσαν ἀμέσως τὸν κίνδυνον καὶ συνεσφίγχθησαν στενωτάτα, ἐπιζητοῦσαι διὰ τῶν ἰδίων δυνάμεων καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν σχέσεων πρὸς τὴν τριπλῆ Συνεννόησιν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἢ δὲ Βουλγαρία ὁμως κατιδοῦσα τὴν δυσχερῆ θέσιν τῶν πραγμάτων τῆς Συμμαχίας ὑπεξέφυγε τῆς ἀληθοῦς καὶ ἐντίμου ὁδοῦ καὶ διαρρήξασα τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων, ἔργον τῆς Ρωσσίας ἀναγνωρίζονον ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, προσεκολλήθη εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἤρξατο ὑπονομεύουσα τοὺς Συμμάχους αὐτῆς, ἐν ᾧ συγχρόνως ὑπέγραψεν ἀνακωχὴν ἐν Τατάλτζα πρὸς τὴν Τουρκίαν, πρὶν ἢ Ἑλλάς προσέλθῃ εἰς αὐτὴν καὶ δηλώσῃ τι ἐννοεῖ νὰ πράξῃ καὶ δικαιολογήσῃ τὴν πράξιν αὐτῆς. Τὸ ἔργον τοῦτο ἦτο ἐπιβουλον, ἦτο ἐχθρικόν, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἠκολούθησε καὶ πέραν τούτου συνεργαζομένη μετ' αὐτῆς, ἐξηκολούθει ὁμως ἀγωνιζομένη καὶ διασώζουσα τὸ κατακτηθὲν ἔδαφος διὰ τῆς δράσεως τοῦ στόλου αὐτῆς, ὅστις ἐθεωρήθη τότε σωτῆρ καὶ ἀντιλήπτωρ τῶν Συμμάχων. Μετὰ ταῦτα ἐπηκολούθησεν ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Λονδίνου. Αὕτη ἦτο ἔργον τελείως τῆς τριπλῆς Συνεννόησεως, διότι ἡ Αὐστρία ἐπέδιώξε τὴν εἰρήνην πρὸς χάριν τῆς Τουρκίας ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς νέας συμμαχίας, τῆς Βουλγαρίας, ἐπιθυμοῦσης τὴν διανομὴν μόνης τῆς Μακεδονίας καὶ οὐχί τῆς Θράκης, ἵνα λάβῃ μερίδα ἴσην πρὸς τοὺς ἄλλους συμμαχοὺς ἐν αὐτῇ, ἢ δὲ Θράκη παραμῆνῃ δι' εὐθετώτερον καιρὸν, κατὰ

παραγγελίαν τῆς Ρωσσίας, μὴ ἐπιθυμοῦσης τὴν εἰσόδον τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἡ δὲ Γερμανία ὑπέρημαχος τῆς Τουρκίας ἤρξατο νὰ ἐπιδιώκῃ τὸ συμφέρον αὐτῆς προσπαθοῦσα νὰ μειώσῃ τὸ κατακτηθὲν ἔδαφος τῶν Συμμάχων. Οὕτω δὲ αἱ Δυνάμεις κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης ἦσαν καταφανῶς διηρημέναι καὶ τὰ πολυλαπλᾶ συμφέροντα αὐτῶν ἤρξαντο νὰ καταφαίνωνται ζωηρῶς ἀπὸ τῶν πρώτων συνεδριῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

Διηροῦντο δ' αὐταὶ ὡς ἐξῆς: Ἡ Αὐστρία πρωτοστατοῦσα ἐζήτηε τὴν μεγέθυνσιν τῆς Ἀλβανίας, ἀναγνωρισθείσης πλέον ὡς ἐπισήμου κράτους, ἢ Ἑλλάς σὺν τῷ Ἀλβανικῷ ζήτηματι ἐγέννησε τὴν Ἡπειρωτικὴν συζήτησιν καὶ τὴν νησιωτικὴν αὐτῆς κτήσιν διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης, ὅτε ἡ Ἀγγλία διεκήρυξεν ὅτι ἡ τύχη τῶν νήσων ἔσται ἡ αὐτὴ δι' ὅλας καὶ δεῦτερον ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θὰ καταληφθῇ ὑπὸ τινος Δυνάμεως (ἐν τούτῳ ὁμως τῷ διπλῷ ὀγκωματι οὐδὲν λέγεται περὶ κατόχου μέλλοντος αὐτῶν), ἐκ δὲ τούτου ἡ Ἑλλάς κατέστη ἀμείλικτος διώκτης τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἐν Ἠπειρῷ, ἢ Γερμανία ἰδοῦσα τὴν ἐπιμονὴν τῶν συμμάχων αὐτῆς ἠναγκάσθη νὰ στήσῃ κώλυμα εἰς τὰς ἀπείρους αὐτῶν καὶ πλεονεκτικὰς ἀπαιτήσεις, ἢ δὲ Ρωσσία ἢ ζητοῦσα νὰ λειάνῃ τὸ ἔδαφος τῆς Χερσονήσου ἠννόει μεροληπιτικῶς τὰ συμφέροντα Σερβίας μὲν λόγω τῆς Αὐστριακῆς ἐπιμονῆς, Βουλγαρίας δὲ λόγω τῆς Ἑλληνικῆς ἐπηρείας, οὕτω δὲ ἡ Ρωσσία διήρκει τοὺς συμμαχοὺς καὶ ἐμέριζεν ἀνισομερῶς τὴν εὐνοίαν τῆς, ἣν διέθετε πᾶσαν σχεδὸν ὑπὲρ τῶν Σλαβῶν, ὡς προδρόμων τοῦ Βυζαντίου κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐλάχιστα δὲ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀπεδείχθη βραδύτερον. Ἡ Γαλλία ὁμως εἶχε κηρυχθῆ ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἰδίᾳ καὶ τῶν συμμάχων. Τέλος ἡ Ἀγγλία ἐπιδιώκουσα νὰ παῖξῃ τὸ κρυφτό, ὡς συνήθως, εἰς τὰς διαφωνίας τῶν Δυνάμεων, ἔρριψε τὴν γνώμην τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθέρως ἐνεργείας τῶν Βαλκανικῶν, ἅτινα δὲν ἐδράδουναν νὰ προσκόψουν δι' οὓς λόγους ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω.

Τοὺς σκοπέλους τῶν διαφόρων ζητημάτων, ἅτινα ἐγεννήθησαν ἐκ τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης πρώτη κατεῖδεν ἡ Γερμανία καὶ ἀμέσως ἐκλήθησαν ἐν Βερολίῳ χάριν δῆθεν τῶν γάμων τῆς προιγκηπίσεως τοῦ Κάιζερ οἱ τῆς Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, αὐτόθι δὲ συνετελέσθη τὸ ἔργον τῆς τριπλῆς στρατιωτικῆς συμμαχίας, τρίτης ἤδη ἐν Εὐρώπῃ τοιαύτης, τὸ ὁποῖον ἀληθῶς ἀφεώρα τὸν σκοπὸν τῆς πραγματικῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανικῶν δι' ἀμοιβαίων ὑποχωρήσεων, ὅπως προληφθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ σύρραξις καὶ διασωθῇ ἢ ἀπειληθεῖσα ὁμοφωνία τῶν Δυνάμεων διὰ τῆς ἐπιμονῆς τῆς Αὐστρίας καὶ Ἑλλάδος κατὰ πάσης Ρωσικῆς προτάσεως. Ἡ συνεννόησις αὕτη τῶν τριῶν στρατιωτικῶν Δυνάμεων ἐπήνεγκε τὸ σωτήριον ἀποτέλεσμα τῆς ὁμοφώνου δράσεως ἐν τῷ ζήτηματι τῆς Σκόδρας καὶ τοῖς λοιποῖς τοιοῦτοις, ὥστε νὰ προχωρήσῃσι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ μέχρις οὗ ἡ Αὐστρία ἰδοῦσα τὴν ἀποτυχίαν αὐτῆς ἤρξατο ἐξωθοῦσα τὴν Βουλγαρίαν κατὰ τῶν Σερβικῶν καὶ Ἑλληνικῶν δικαιωμάτων τῆς Συμμαχίας, πρὶν ἢ δὲ ὑπογραφῆ ἢ εἰρήνη ἐν Λονδίῳ ἐξεργάγῃ ἢ διαίρεσις τῶν Συμμάχων διὰ τῶν ἀκριτομυθίων τοῦ Δάνεφ καὶ τῶν Βουλγαρικῶν παρεκτροπῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἡ Βαλκανικὴ συμμαχία ἤρξατο νὰ κλονίζηται καὶ ἡ Τουρκία ἐπέδιώκε τὴν διάλυσιν αὐτῆς διὰ τῶν διαφόρων αὐτῆς ἀναβολῶν καὶ ἀρνήσεων. Ἡ δὲ ὑπογραφῆς κατάρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτὴν βία εἰς τοὺς Συμμάχους. Ἡ Εὐρώπη καὶ πάλιν ὁμοφωνοῦσα ἐν συνόλῳ εἶχε κατορθώσῃ καὶ αὕτις νὰ διαφωνῆ εἰς τὰ καθ' ἑκάστα.

Εἰς τὸ προσεχὲς θέλομεν ἶδει τὰ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς εἰρήνης γεγονότα καὶ τὴν στάσιν τῶν Δυνάμεων ἐν τῷ Βαλκανικῷ ζήτηματι.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Τὰ πράγματα, ἀτυχῶς, δὲν εἶνε ὅσον ἔπρεπεν εὐχάριστα, ὁ δὲ πολιτικὸς ὀρίζων ἀντὶ νὰ καθαρῆται, τοῦναντίον θολοῦται. Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρίσεως, μεταφέρο-

μεν τὰ ἐπόμενα ἐκ τοῦ σήμερον ληφθέντος φύλλου τῆς σοβαρᾶς τῶν Ἀθηνῶν «Νέας Ἡμέρας», τὰ ὁποῖα, καίτοι ὀλίγα, λέγουσι πολλά. Δύναται δὲ νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ὀλίγοι αὐτὴν γραμματὴ τῆς Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου ὡς συνέχειαν τοῦ κυρίου ἔθρου τοῦ «Βήματος».

«Νομίζομεν ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα νὰ σοβαρευθῶν αἱ ἐφημερίδες καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ λέγουν τὴν ἀλήθειαν προκειμένου περὶ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων. Ἡ συνθήκη περὶ εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας ἀρχίζει νὰ καθίσταται προβληματική. Δὲν γνωρίζομεν ὁποῖα τις θὰ εἶνε ἡ στάσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ὅταν ἡ αὐθάδεια τῆς Πύλης φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ζητῆ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποζημιώσεις διὰ τοὺς ἀποβιώσαντας αἰχμαλώτους, δὲν μένει τίποτε ἄλλο ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποζημιώσιν καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον φονευθέντας Τούρκους. Εἶνε καιρὸς νὰ ἐννοηθῆ ὅτι ἡ Πύλη μᾶς ἐμπαίζει διὰ σκοποὺς τοὺς ὁποῖους πρέπει νὰ ἐννοήσουν πάντες ἐγκαίρως λαμβάνοντες τὰ πρέποντα μέτρα πρὸς ἐπιβολὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων. Νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦν αὐτὰ, καιρὸς δὲ εἶνε νὰ παύσῃ ὁ ἐμπαιγμὸς τοῦ κόσμου ἔχοντος τὴν ἀξίωσιν νὰ μάθῃ ἐπισήμως εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται τὸ ἐκκρεμὲς τοῦτο ζήτημα».

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Συνεργεῖον διὰ τοὺς χολεριῶντας

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ στρατιωτικὸς ἰατρός κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ ἀνθυπίατρος κ. Τσακαλώτος μετὰ τινων νοσοκόμων ὅπως ἰδρῦσῶσι συνεργεῖον ἢ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς χολεριῶντας. Ὁ κ. Μεταξᾶς, ὅστις ἰδιαιτέρως κατέγγεν εἰς τὴν Μικροβιολογικὴν, θὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ μικροβιολογικὸν ἐργαστήριον εἰς τινὰ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Δημ. Νοσοκομείου διὰ τὰς μικροβιολογικὰς ἀναλύσεις. Ἐμάθομεν ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐξελέξατο ὡς κατάλληλον διὰ τοὺς χολεριῶντας οἰκημα τὸ δημοτικὸν εὐλογοκομεῖον. Εὐχόμεθα νὰ μὴ καταστῇ ἀναγκαίᾳ ἡ χρησιμοποίησις του.

Ἡ Μουσικὴ τῆς «Ἀλληλοδοθηείας»

Ἀπὸ τῆς προχθῆς Πέμπτης ἐποιήσατο ἐναρξίν τῶν δημοσίων ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Μιαούλη συνδυασμῶν αὐτῆς ἡ Μουσικὴ τοῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀλληλοδοθηείας». Ἡ πρώτη αὕτη συναυλία τῆς μόνῃς τοῦ τόπου μουσικῆς ἤρесе πολὺ, εὐκρεστῆσα τὸς πάντας. Σημειωτέον, ὅτι ἡ «Ἀλληλοδοθηεία» διὰ τῆς συστάσεως Μουσικοῦ Τμήματος προέδῃ εἰς θυσίαν μεγίστην, τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμῆσῃ δεόντως αἱ ἡμέτεροι συμπολίται καὶ νὰ υποστηρίξῃσι τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ ἐργατικοῦ συνδέσμου, διότι εἶνε ἐντροπή, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἄλλο τι, νὰ στερεῖται ἡ Σύρος μουσικῆς.

Οἱ ἀπαλλαγέντες χωροφύλακες

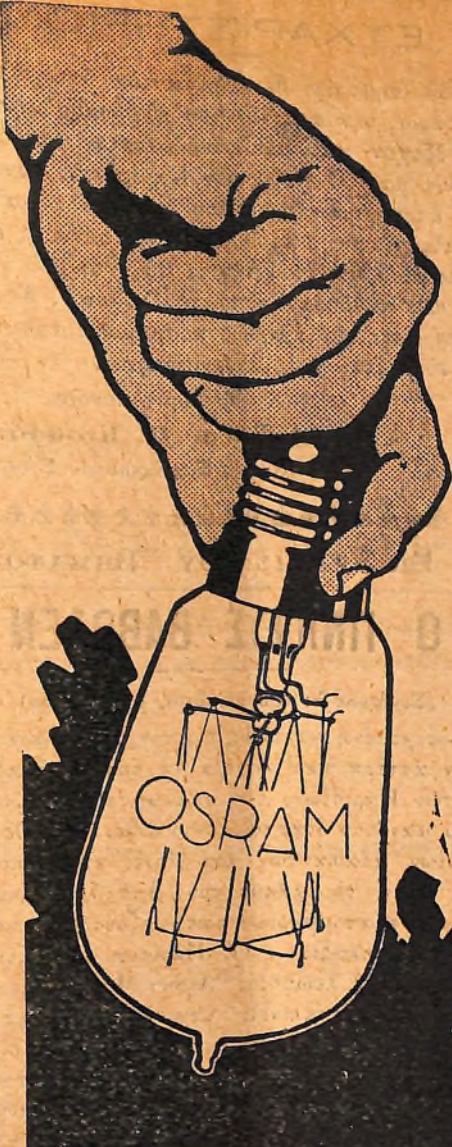
Συνεπεῖα διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ἐνταῦθα ἀποσπασθέντες ὡς χωροφύλακες ἀπαλλαγέντες Ἑρμουπόλεως καὶ Σύρου διενεμήθησαν εἰς τὰς νήσους τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων, ἐδῶ δὲ ἐτοποιηθήθησαν οἱ ἐκ τῶν ἄλλων νήσων καταγόμενοι, εἰς τρόπον ὥστε ἀπεμακρύνθησαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἐντόπιοι. Τοῦτο ὑπεγγόρευσαν λόγοι ὑπηρεσιακοὶ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου.

Μεῖα σύστασις

Ἐλήφθη πρόνοια ὅπως οἱ ἐπίστρατοι δημοδιδάσκαλοι καὶ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι λάβωσι τοὺς μισθοὺς αὐτῶν ἔλων τῶν μηνῶν κατὰ τοὺς ὁποῖους ὑπηρετοῦν οὗτοι ἐν τῇ στρατῷ. Νομίζομεν ὅτι εἶνε δίκαιον τὸ μέτρον τοῦτο νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ὑπηρετήσαν καὶ γραφικῶν ὑπαλλήλων, ὅποσάντες ἴσως τὰς συνεοῦσαι τὴν Πατρίδα, ὑποστάντες ὅλας τὰς συνεπειὰς τοῦ πολέμου μέχρι τῆς τελείας οικονομικῆς ἐξαντλήσεως.

Διὰ τὴν Ἀστυνομίαν

Ἐχομεν νὰ κάμωμεν τὴν ἐπομένην σύστασιν πρὸς τὸν ἀραστήριον καὶ ἐνεργητικώτατον Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Μοίραρχον κ. Β. Καστρινό. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ λεγόμενα κ ο υ τ ο υ κ ἄ κ ι α, εἰς τὰ ὁποῖα διανυκτερεύουσι πολλοὶ ζωηροὶ νεανῖαι, οἵτινες πάρα πολὺ ἐνοχλητικοὶ καθίστανται πρὸς τὰς συνοικίας, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται αἱ ἐργατικαὶ τάξεις, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως. Ἐπίσης δέον νὰ ληφθοῦν μέτρα καὶ διὰ τὰ ὀργιάζοντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὀργανάκια, τὰ λείψανα ταῦτα βαρδάρου καὶ ἐντελῶς ἀπολιτίστου ἐποχῆς. Ἐπὶ τούτοις θερμότην ποιούμεθα παράκλησιν πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν. Ἰδίᾳ ὁ κ. Καστρινό δέον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν φρουρῶν τοῦ Βροντάδου, διότι ἐκεῖ εἶνε ἡ ἔδρα ἀμφοτέρων τῶν πληγῶν τούτων.



Νέοι
ΣΥΡΜΑΤΟΛΑΜΠΗΡΕΣ ΟΣΡΑΜ
μὲ τεταμμένους φωτόσυρμα.
Ἄθραυστοι!

Ἰὰ
90-139 Βόλτ 10-1000 Κηρία
140-260 Βόλτ 16-1000 Κηρία

75% οἰκονομία ἐνέργειας
Λαμπρὸν, λευκὸν φῶς

Δ' ὁμοίμορφον καὶ ἀνομοίμορφον βεῦμα.
Ἑταιρεία Ἄουερ ἐν Βερολίνῳ.

χρήθησαν τὰ δέοντα εἰς τὸν ἀνάδοχον, τὸ νεογνὸν καὶ τοὺς γονεῖς.
Κατέπλευσε προχθῆς εἰς τὸν λιμένα μας προερχόμενον ἐξ Ἰνδιῶν με φορτίον διαφόρων ἐμπορευμάτων προορισμένων δι' Ἀμβέρσαν τὸ μέγα φορτηγὸν ἀτιμόπλοιο «Κρούς» τῆς Ἑταιρείας «Ἀδελφῶν Ἐμπερίκου». Ὁ «Κρούς» ἀφοῦ ἠνθράκωσεν ἐνταῦθα παραλαβῶν 400 τόνους γαιανθράκων, ἀπέπλευσε συνεχίζων τὸν πλοῦν του, ὅστις θὰ διαρκέσῃ ἐν ὄλῳ 75 ἡμέρας.

Καθὰ μᾶς ἐπληροφόρησαν οἱ εἰδότες, τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, 29 Αὐγούστου, ἑορτὴν τῆς Ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐγένετο τὸ ἐξῆς θαῦμα ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐξοικῷ Ναῶ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Ἡ ἐξ Ὁθωνῶν Αἰκατερίνη Κασίμη, σύζυγος τοῦ πλοιάρχου κ. Δημητρίου Κασίμη, παθοῦσα πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους τὰς φρένας καὶ οὐδεμίαν τυχοῦσα θεραπείαν παρὰ τῆς ἐπιστήμης, εἰς ἣν καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς παθήσεώς της παρὰ τῶν οἰκείων της ὑπεβάλλετο, κατέφυγον οὗτοι καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ὅπου καὶ μετέφερον τὴν παράφρονα, αἰτήσαντες τὸ ἔλεος τῆς θαυματοργοῦ Ἁγίας, ὅπου καὶ ἀληθῶς ἰάθη αὕτη ἐντελῶς, καὶ ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης οὐδὲν σημεῖον τῆς παθήσεώς της δεκνύει.

Ἡ ὄρα ἡμῖν ἐγκριτος Δικηγόρος κ. Ἀριστομένης Σοφیانος προσήνεκεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν Ἀραχμῆς 25.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

Ἑπάλληλοι, ἐργατικοὶ, ἐστὲ ἐν καλῇ ὑγείᾳ, εἰς τὸν ἀντιπῶν, θὰ ἴδητε πρῶτον ἐλαττωμένον τὸ μισθὸν σας, κατόπιν κλονιζομένην τὴν θέσιν σας. Τὰ καταπότια Πίνκ εἶνε μία πραγματικὴ βοήθεια διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ὑπάλληλους. Ταῦτα συγκροτοῦσι τὰς δυνάμεις τῶν, ἐπαυξάνουσι τὴν ὄρεξιν, τονώνουσι τὸ νευρικὸν σύστημα, προφυλάττουσι τοὺς πνευματικῶς ἐργαζομένους ἐκ τῶν ἡμικρανιῶν καὶ τῶν νευραλγιῶν καὶ ἐπὶ πλέον ἐνδυναμώνουσι τὸν στόμαγον. Ἡ θεραπεία τῶν Καταποτίων Πίνκ εἶνε ἀπλουστάτη, ἀποτελουμένη ἐξ ὀλίγων Καταποτίων κατόπιν ἐκάστου φαγητοῦ. Εἶνε δὲ ὀλιγοδάπανος καὶ λίαν ἀποτελεσματικὴ.

Ἰδοὺ τὶ προσέφερον τὰ Καταπότια Πίνκ εἰς τὸν κ. Γεώργιον Ζησόπουλον, ἐτῶν 23, λογιστὴν ἐν τῷ καταστήματι Δ. Μαρούχα, ἐν Λαύκῳ τῆς ἐπαρχίας Μαγνησίας.



Ὁ κ. Γ. Ζησόπουλος

Ἀπὸ τίνος, συνεπεῖα πυρετῶν, ἡ ὑγεία μου δὲν ἦτο καὶ τόσο ἀσφαλὴς. Δὲν ἦμην δυνατὸς εἶναι ἐπρεπε. Ἐστερούμην ὄρεξεως καὶ ἡσθανόμην μίαν γενικὴν ἀδιαθεσίαν. Βλέπων ὅτι ἡ γενικὴ ἀδυναμία μου ἐχειρτέρευε καὶ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ λίαν ἐπιζήμια εἰς τὴν ἐργασίαν, ἐσκέφθην ὅτι ὄφειλα νὰ θεωρηθῶ, νὰ καταστῶ ἰσχυρός. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μοὶ συνέστησαν τὰ Καταπότια Πίνκ. Δύναμαι νὰ πιστοποιήσω ὅτι τὰ Καταπότια ταῦτα ἐδείχθησαν εὐεργετικὰ διὰ τὴν ὑγείαν μου. Μοὶ ἐδωσαν, πράγματι, ἀμέσως τὴν ὄρεξιν, ἐξηφάνησαν ὅλας τὰς ἀδιαθεσίας αἵτινες με ἠνόηλον καὶ μοὶ ἐπενέδωσαν τελείως τὰς δυνάμεις. Αἰσθάνομαι ὅτι σήμερον εἶμαι καθ' ὅλα ὑγιής καὶ τὴν εὐτυχῆ ταύτην μεταβολὴν ἀποδίδω εἰς τὴν ἐνεργεσίαν τῶν Καταποτίων Πίνκ.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Δικρῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεία Π. Κερβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βουλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δραμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα Δραμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὀδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

θυνητὴν τῆς Ἀστυνομίας Μοίραρχον κ. Β. Καστρινό. Εἶνε ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ λεγόμενα κ ο υ τ ο υ κ ἄ κ ι α, εἰς τὰ ὁποῖα διανυκτερεύουσι πολλοὶ ζωηροὶ νεανῖαι, οἵτινες πάρα πολὺ ἐνοχλητικοὶ καθίστανται πρὸς τὰς συνοικίας, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται αἱ ἐργατικαὶ τάξεις, αἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκη ἡσυχίας καὶ ἀναπαύσεως. Ἐπίσης δέον νὰ ληφθοῦν μέτρα καὶ διὰ τὰ ὀργιάζοντα καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὀργανάκια, τὰ λείψανα ταῦτα βαρδάρου καὶ ἐντελῶς ἀπολιτίστου ἐποχῆς. Ἐπὶ τούτοις θερμότην ποιούμεθα παράκλησιν πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν. Ἰδίᾳ ὁ κ. Καστρινό δέον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν φρουρῶν τοῦ Βροντάδου, διότι ἐκεῖ εἶνε ἡ ἔδρα ἀμφοτέρων τῶν πληγῶν τούτων.

Διφνίδιος θάνατος

Μετὰ πολλῆς λύπης ἤκουσεν ἡ ἡμετέρα κοινωνία τὸν πρὸ ἡμερῶν ἐν Πάτραις ἐπισυμβάντα αἰφνίδιον θάνατον τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαπητοῦ συμπολίτου **Τίτου Χατζηδάκη**, ταμίου τοῦ ἐκεῖ Τελωνείου, ἐπὶ πολὺ διατελέσαντος ἐνταῦθα, ἀγαπωμένου δὲ καὶ ἐκτιμωμένου παρὰ πάντων. Τὸ «Βῆμα» συλλυπεῖται ἐγκαρδίως τὴν τε σύζυγον καὶ τοὺς λοιποὺς οἰκείους τοῦ προῦρος ἐκλιπόντος ἀνδρός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βάπτισις. Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἀνεδέξατο ἐκ τῆς ἱεράς κολυμβήθρας ὁ Βούλευτῆς Κυκλάδων κ. Τριαντάφυλλος Παπαδάμ τὸ τέκνον τοῦ πατρ' ἡμῖν τηλεγραφητοῦ κ. Ἀλκιδιάδου Κορῆ, εἰς τὸ ὅποιον ἔδωκε τὸ ὄνομα Μάρκος, πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κυρίου Μάρκου Κορῆ Καθηγητοῦ. Εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου, γενομένην μετὰ μεγαλοπρεπειᾶς καὶ ἐπισημότητος, παρέστησαν πολλοὶ φίλοι τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Κορῆ, οἵτινες ἠ-

Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους καλὸν ἐνομίσαμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς τοὺς συμπολίτας μας καὶ ἰδίᾳ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τὸ νέον Βασιλικὸν Διάταγμα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διὰ τοῦ ὁποίου τοῦτο λίαν φιλοστόργως καὶ ἐθνοφελῶς μεριμνῶν ὑποχρεοῖ τοὺς παῖδας νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ σχολεῖον ἀπὸ τοῦ ἔκτου ἔτους συμπληρωμένου μέχρι τῆς ἀποκτίσεως ἀπολυτηρίου τῆς ἕκτης τάξεως, δυνάμει τοῦ ὁποίου οἱ παῖδες ἀποκτῶσι προσόντα καὶ καθίστανται ἱκανοὶ νὰ τραπῶσιν προοδευτικῶς καὶ ἀπροσκόπτως εἰς οἰονδήποτε ἐπάγγελμα. Αἱ διατάξεις αὗται ἀφορῶσιν ἐξ ἴσου ἄρρενά τε καὶ θήλεα. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην μας, ἡ ὑποχρεωτικὴ μόρφωσις τῶν θηλέωντοῦ λαοῦ εἶνε σκοπιμωτέρα τῆς τῶν ἀρρένων καθόσον διὰ τῆς καλῆς μορφώσεως τῶν κορασίων ἀποκτῶμεν μητέρας μεμορφωμένας ἐχούσας συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς καὶ ἱεραῆς αὐτῶν ἀποστολῆς καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐπομένως ἐξαρτᾶται καὶ ἡ καλὴ οἶκον ἀνατροφὴ καὶ ἀγωγὴ καλῶν πολιτῶν συνείδησιν ἐχόντων τῆς ἀποστολῆς των ὡς Ἑλλήνων πολιτῶν.

«Ἄρθρον 1ον) Αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τοῖς σχολείοις τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἄρχονται τὴν ἐπιούσαν τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ Αὐγούστου καὶ διαρκοῦσι μίαν ἑβδομάδα. Τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου τελεῖται ἡ ἑορτὴ τῆς Σημαίας, τὴν δὲ ἐπιούσαν ἡμέραν Δευτέραν ἄρχονται τὰ μαθήματα. Τὰς δύο τελευταίας Κυριακὰς τοῦ Αὐγούστου ἀναγιγνώσκεται ἐπ' ἐκκλησιαίς καὶ τοιχοκολλεῖται εἰς δημόσιον μέρος ἢ δὴλωσις τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου περὶ ἐγγραφῆς. Εἰς τὴν ἐγγραφήν συντρέχουσι τὸ σχολεῖον καὶ οἱ ἐφημέριοι τῶν Ἐνοριῶν, ἡ ἀστυνομία καὶ αἱ λοιπὰ τοπικὰ ἄρχαί. Πᾶσα παράβασις ἢ δυστροπία τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων περὶ ἐγγραφῆς τῶν τέκνων των συνεπάγεται ποινάς.

«Ἄρθ. 3ον). Γονεῖς θέλοντες νὰ διδάξωσι τὰ τέκνα των εἰς ἰδιωτικὰ ἀνεγνωρισμένα καὶ νομίμως λειτουργοῦντα ἐκπαιδευτήρια ἢ κατ' οἶκον, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου τῆς περιφερείας των ἐντὸς τοῦ χρόνου τῶν ἐγγραφῶν. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας γονεῖς, ἀφ' οὗ πρώτον εἰδοποιηθῶσι διὰ τῆς ἀστυνομίας καὶ δὲν συμμορφωθῶσι καταγγέλλονται. Τὸ διάστημα τὸ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς φοιτήσεως τῶν οὕτως ἐγγραφομένων μαθητῶν λογίζεται ὡς χρόνος ἀπουσιῶν.»

Γνωστοποιήσεις ἐκουσίου δημοσίου πλειστηριασμοῦ.

Ὁ ἐνταῦθα Ὑποπρόξενος τῆς Ρωσικῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως γνωρίζει τοῖς βουλομένοις ὅτι, τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Σ)βρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 Π.Μ. ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἐκούσιον πλειστηριασμὸν μία οἰκία ἐξοχικὴ μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς ἀνήκουσα εἰς τὸν ἀποδιδώσαντα Ρῶσον Ἀρχιμανδρίτην Κυπριανὸν Δαράγεβιτς, κειμένη εἰς θέσιν «Γύρι» τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Σύρου, συνορευομένη γύρωθεν μετὰ κτήματα κληρονόμων Γεωργίου Καυκαλάκη καὶ Σίμου Κοντιζᾶ, ἀποτελουμένη ἐξ ὑπογείου πλακοστρώτου, αἰθούσῃς, δωματίου, μαγειρείου, ἀποχωρητηρίου καὶ τῆς περιοχῆς ταύτης περιφράκτου, περιεχοῦσης φρέαρ, ἀμπέλωνα, διάφορα συκόδεενδρα, ἐλαίαν ρωδιῆν. Τὰ δάπεδα τῆς οἰκίας εἶναι ἐστρωμένα μετὰ πλάκας στιλπνᾶς (πλακάνια λούστρου), ἡ δὲ ὄραφὴ θολωτὴ μετὰ σιδηρῶν δοκῶν (θήλα) ἀριστα πάντα διατηρούμενα.

Ὁ ὡς ἄνω πλειστηριασμὸς γενήσονται παρουσία τοῦ ἐνταῦθα Ὑποπρόξενου τῆς Ρωσίας κ. Γεωργίου Ψιακῆ, ἢ τοῦ πληρεξουσίου αὐτοῦ δικηγόρου κ. Θεοδ. Α. Δρακάκη ὡς καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Σύρου, ἐν τῇ ἐνταῦθα συνήθει διὰ τοὺς πλειστηριασμοὺς τόπων, καφεναίῳ Μπουντούρη κτήματι Κοσμαῖ ἢ Δρούτση.

Ἐν Ἐμουπόλει τῇ 31 Αὐγούστου 1913.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καὶ δημοσίᾳ θεωρῶ ἑαυτὸν ὑπόχρεον νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπειρὸν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐξοχὸν καὶ ἀφιλοκερδέστατον ἰατρὸν τῆς πόλεώς μας κ. Θεόδωρον Καμπάνην, ὅστις διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς καὶ τῆς παραδειγματικῆς προθυμίας του, σπεύσας ἔσωσε ἐκ βεβαίου θανάτου τὴν τε σύζυγόν μου καὶ τὸ νεογνόν, παθοῦσαν κατὰ τὸν τοκετόν. Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες εἰσὶ ἀληθῶς κοσμήματα τοῦ τόπου καὶ εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ εὐγνωμονῶν

Ἄνδρας Π. Κοιραῶς
Διανομεὺς Ταχυδρομείου Σύρου

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ", Ο ΠΝΙΓΕΙΣ ΒΑΒΟΛΕΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 136 φύλλου)

Ἀνερχομένη νοητικῶς εἰς τὸν ὀρίζοντα ἡ νύξ, ἦλθεν ἀστέρων παρ' ἀστέρων νὰ ἐκταθῇ βραδείως ἐπὶ τῶν Παρισίων, οὗς ἐκάλυπτε διὰ κυανοχρόου μαυροῦ δικσιζομένου ἐνθεν κκεῖθεν ἐξ οὐρανίων ἀδμάντων καὶ οἶονει κηλιδομένου καθ' ἕκαστον τὸ μήκος του ἀπὸ λευκάζουσαν γρμμὴν ἑκατομμυρίων φωσφορίζουσων σταγόνων, τὸν γαλαξίαν. Οἱ Παριῖσι εἰσφωτίζοντο. Πρὸ αὐτοῦ ἡ λεωφόρος Ἀγίου Μιχαὴλ μετὰ τὰς δύο ἐλαφρὰς ἐπικλινεῖς γρμμὰς τῶν λαμπτήρων τῆς, οἵτινες οἱ μὲν μετὰ τοὺς δὲ ἐν οἶονει γέλωτι μεταδοτικῶ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μετκπηδῆντι ἐπεδείκνυν τὰς φαεινὰς χρυσολίδας των ἐκ δεξιᾶ πρὸς τ' ἀριστερά καὶ τ' ἀνάκλιον, ἀνκλόγως τῆς πορείας καὶ τῶν διαθέσεων τοῦ φωταλάπτου. Τὰ καταστήματα ἐφωτίζον τὰς προθήκας των, τὰ κερφενεῖν Ἀρκοῦρ, Ἀγίου Μιχαὴλ, Πηγῆ Ζερσόν καὶ ἄλλα ἐπληροῦντο κόσμου σπουδαστῶν, ἐνῶ ἔξωθεν κατελάμβανον τὰς τρῆπείας κατὰ μονάδας τριάδας ἢ καὶ οὐίλους αἱ ἄγρουνοι, αἱ κερφομένοι, αἱ βδέλει νεοσύλλεκτοι ἢ παλαιοὶ φρουροὶ τῶν τριῶν, διηγουμένοι οὗτοι μὲν πρὸς ἐκείνους τοὺς ἄθλους τῆς προτερικίας, ἐκεῖνοι δὲ πρὸς ταύτας τὴν ἱστορίαν τῶν παλαιῶν χρόνων.

Ἐκεῖνος ἔφθασε πρὸς τὸ λυκεῖον τοῦ Ἀγίου Λουδοβίκου, διευθυνόμενος διὰ μεμετρημένου βήματος, μετὰ τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην καὶ τὰς γείρας ὀπισθεν εἰς τὴν ὁδὸν Ρακίνα, διήλθε λοξῶς τὴν λεωφόρον καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν μελαιναν μοναξίαν τῆς ὁδοῦ Σωμεζάρδ. Φθὰς τὴν ὁδὸν Κάρι ἐστράφη δεξιὰ, διήλθε τὴν λεωφόρον, ἔτκεν ἐγκρασίως τὴν πλατεῖάν Μωυπέρ, ἔκ φθᾶσθ διὰ τῆς ὁδοῦ Maitre - Albert εἰς τὴν προκουμαίαν Μοντεμπέλο. Κατῆλθε τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ.

Ἐναντί του, ἐν τῇ σκιᾷ τῆς ἀντίπεραν ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, ὁ Νκὸς τῆς Πενταγίας, ἐκεῖ δὲ κάτω εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς νησίδος, κατὰ τὸ ἄκρον τῆς προκουμαίας, μικρὸ λιθόκτιστος οἰκία μετὰ δύο φωτιζόμενα πρᾶκτῶν κηλιδοῦντα ὡς εἰπεῖν τὸ σκότος διὰ τοῦ πενήθιμου φωτός των ὁμοιάζουσα πρὸς γαλὴν ἤτις μετὰ λάμποντας ὀφθαλμοὺς ἐνεδρεύει τὴν λείαν τῆς. Ἡ Μόργη! Διήλθεν ὑπὸ τὴν γέφυραν. Ἀκριβῶς ἐκεῖ ἦτο τὸ κατάλληλον μέρος, οὐδεὶς θὰ τὸν ἐβλεπε, καὶ εἶχεν συνεπῶς ἀπειροὺς πιθανότητες, ὅτι δὲν θὰ ἐφώζετο ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ εὐεργετικοῦ ἐκείνου οὐίλου, ὅστις διὰ κἄθε σωζόμενον αὐτόχειρα λαμβάνει ποσὸν τι ἀνάλογον πρὸς τὸ ποῖον τοῦ ἀποσπασμένου τοῦ θανάτου σώματος. Τὸ μέρος λοιπὸν εὐρέθη. Ὅταν δὲ ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ τῆς ταυτότητός του ἐγγραφὰ εὐρίσκοντο ἐξησφαλισμένα ἐν τῇ θυλακίῳ του, ἐκόμβωσε μέχρι τοῦ λαίμου τὸ ἐνδυμᾶ του ἔσφιψε τὸν πῖλον του ὑπὸ τὴν γέφυραν καὶ ὤρμησε.

Κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην λευκὸν τι πρᾶγμα πύλακωσε τὴν σκοτίαν καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν βήματά τινα μακρὰν αὐτοῦ. Ἡκρόσθη, οὐδὲν ὑπεράνω τῆς γέφυρας, μερικοὶ γέλωτες, εἶτα δύο τρεῖς φωναὶ ἀπομακρυνόμεναι καὶ οὐδὲν πλέον!

Τὸ δέμα ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐκ τοῦ λευκοῦ ἐκείνου ὄγκου ἤκουε κατὰ τι ὡς στεναγμοὺς θρηνώδεις, ὡς κρυγὰς βρέφους.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν ὄχθην κρατῶν τὸ πολῦτιμον φορτίον εἰς τὰ ἀγκάλας του, ἠθῆλπε νὰ προβῇ εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς ταυτότητός τοῦ σωθέντος ὄντος. Τὸ σάβανον ἦτο ἐρρηκμένον! Ἐν τούτοις οἱ γογγυσμοὶ ἐξηκοῦσαν! Διὰ κοπτόμενοι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀπὸ κινήσεις χειρῶν καὶ ποδῶν ἐκτεινομένων ἀπὸ κινήσεις καὶ προσπαθούτων νὰ ἐξελεθῶσι σπασμωδικῶς καὶ προσπαθούτων νὰ ἐξελεθῶσι τῆς ἐκ τοῦ φαινοῦ ὑφάσματος ἐκείνου φυλακῆς των.

Ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς προκουμαίας μετὰ τὴν κεφαλὴν φλέγουσαν, τὴν καρδίαν πάλλουσαν ψέλλωζον λέξεις ἀσυναρτήτους καὶ ἀνευ εἰρήμης: Παιδοκτόνε! . . . ἄθλιοι! . . . ἐν βρέφος! . . . Πτωχὸν βρέφος! διότι τὸ ἠσθάνετο καλῶς, μάλιστα, ἦτο βρέφος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκράτει εἰς τοὺς βραχίονάς του. Διησθύνθη τυχεῖως πρὸς μίαν ὁδὸν τρέχων.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ εὐρίσκατο εἰς τὴν ὁδὸν Σαρπολιάν, ἔφθασεν, ἐσήμκνε μετὰ ζωηρότητος, ἠνοιξάν.

Πόσον ἀργὰ ἔργεσθε! τῷ εἶπεν ἡ θυρωρός. Ὅλιγον ἔλειψε νὰ μὴ ἐπκνέλω ποτέ, εἶπεν, ἀνεργόμενος τὴν κλίμακα.

Εἰσῆλθεν, ἀπέθεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης τὸ παιδίον καὶ ἠνκψε τὸ πῶς λαβῶν δὲ τὸ κονδυλομάχιρον τοῦ ἠνοιξε μεγάλην σχισμὴν εἰς τὰ πλάγια τοῦ σάκκου καὶ . . . ὦ τῆς ἐκπλήξεως! Ἦτο κύων, μικρὸς κύων τῆς νέας γῆς μελας μετὰ λευκὸν ἀστέρων εἰς τὴν κεφαλὴν.

Σήμερον ὁ Ροβέρτος Μοράν εἶναι εἰς τῶν πρώτων δικηγόρων τοῦ Κλερμόν - Φερράν, ζῆ μόνος ἢ σχεδὸν μόνος, ἔχων μόνους συντρόφους γηραιὸν ὑπηρέτην καὶ νεαρόν κῦνα τῆς Νέας γῆς, μεγαλόσωμον ἰσχυρόν, οὗτινος δὲν μετροῦνται πλέον τὰ ἠρωικὰ κερτορθώματα καὶ τὰ μεταλλεῖα τὰ ὁποῖα λαμπουσι εἰς τὸ περιλαίμιόν του.

Ἄν δὲ ποτε κενεὶς ἐρωτήσῃ τὸν Ροβέρτον περὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἄθλων τοῦ Βαβολέν, ὡς ὀνομάζει τὸν κῦνα του, ὁ δικηγόρος ἀπαντᾷ μελιδῶν μελαγγολικῶς. Ἡ ἱστορία του εἶναι ἀπλή. Αὐτὸς ὀφείλει εἰς ἐμὲ τὴν ζῶν, ἐγὼ δὲ εἰς αὐτόν, εἶμαι ὁ πρῶτος τὴν ὁποῖον ἔσωσε. Δὲν φαντάζεσθε πόσον δύναται νὰ σᾶς προσκολλήτῃ εἰς τὴν ζῶν κερτορμῶν καλὸν ζῶον.

Ἀκολουθῶς λαμβάνον τὸ χονδρὸν ζῶον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ θωπεύων τὰς γνάθους αὐτοῦ:

— Ἐλα ἐδῶ Βαβολέν, ἔλα κλακίε μου φίλε, δυστύχησέμε μου πνιγμένε ἔλα!

Προκτιροῦμενοι δ' ἀκριβῶς κύοις καὶ κύων ἀκρυμνήσκονται μιὰς κρισίμου δι' ἀμφοτέρους στιγμῆς. Τέλος.

Θέλετε Ἄρτον Καθαρόν

ἐκ Συμυγδαλίου καλῶς ἐψημένον καὶ εὐγευστον;
ΖΗΤΗΣΑΤΕ αὐτὸν ἀπὸ τὸ παλαιὸν Ἄρτοποιεῖον τοῦ κ. Γ. Ἀργουδέλη κείμενον παρὰ τὰ Καθεκλοποιεῖα εἰς τὴν ὁδὸν Ποσειδωνίας καὶ ὀπισθεν τοῦ οἰνοπωλείου Περαιτικοῦ.

Τελείως ἀνακαινισθέντος παρὰ τοῦ κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΦΡΑΝΤΖΕΔΑΚΗ**

καὶ ὑφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις τῆς ἀρτοποιίας τακτοποιηθέντος, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἐκτὸς δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένου **ΕΚΚΛΕΚΤΟΥ ἈΡΤΟΥ** θὰ κατασκευάζεται καὶ ὁ

Γερμανικὸς τοιοῦτος (Μπύρας), καὶ ὁ **Μέλας** ἄρτος (σιταρίσιος).

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁ κ. ΘΩΜΑΣ ΣΚΑΣΣΗΣ Ἴατρος, καὶ Βουλευτῆς Κυκλάδων, κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ὁδῷ Σωκράτους 73 Α.